

نویسنده: جانن مارشال (Jonathan Marshall).

منبع و تاریخ نشر: کمان دریم « 2016-07-24 ».

برگردان: پوهند وی دوکتور سید حسام «مل» .

افغانستان: ویتنام ریس جمهور «اوباما»

Afghanistan: president Obama's Vietnam

ریس جمهور «اوباما» سربازان ایالات متحده امریکا را بغرض ادامه جنگ ناموفق در افغانستان به نسبت ترس از بروز عواقب ناگوار سیاسی و شکست واقعی انکار ناپذیر که واشنگتن در افغانستان به آن مواجهه است با اذعان اینکه مبدا به شکستی که امریکا در ویتنام روبرو شد و آوازه آن شکست در سراسر جهان طنین آنداز شد باقی ونگه میدارد و یا به حضور نیروهای نظامی خود در افغانستان ادامه میدهد.

«بارک اوباما» ریس جمهور ایالات متحده امریکا بتاريخ اول ماه می (2012) بغرض دیدار با ریس جمهور افغانستان حامد «کرزی» به افغانستان رسید.

مورخین و آگاهان تاریخ تا هنوز بینهم به گفتگو و مباحث می پردازند و مدعی اند که ریس جمهور **جان اوف کینیدی** میتواندست که نیروهای نظامی امریکا را از ویتنام به میهن فراخواند و در صورت که حیات میداشت این چانس برای او یاری میکرد که در انتخابات سال (1964) مجدداً و یا به بار دوم به حیث ریس جمهور ایالات متحده امریکا منتخب میگردد .

جنگ ایالات متحده امریکا در افغانستان تنها با سپری شدن چند ماه بعد (15) ساله میشود همچو مانند ویتنام که در آنجا جنگ را ایالات متحده امریکا در سال (1940) بخاطر کمک به نیروهای

استعماری فرانسه آغاز نمود افغانستان نیز هدف جنگ و اشنگتن قرار گرفت که این جنگ بیش از سه و نیم دهه را تاحال دربر گرفته است .

لذا قابل نگرانی است که چرا رییس جمهور «اوباما» همین اکنون از این جنگ عقب نمیرود و یا چرا به این جنگ طولانی ناموفق نقطه ای پایان نمیگذارد و نیروهای جنگی و نظامی خود را از افغانستان همین اکنون بیرون نمی سازد؟ کاری که همین اکنون «اوباما» نظربه اینکه امروز و اشنگتن میخواهد با ویتنام متحد و دوست گردد درپیش گرفته است .

در تاریخ سوم جولای سال (1979) رییس جمهور **جیمی کارتر** اولین پکیج و بسته ای از کمک های مخفی خود را به مخالفان مسلح رژیم چپ کابل گسیل نمود آنچه انیکه یک مقام ارشد رسمی پنتاگون در حمایت و در دفاع از این کمک های بموقع جیمی کارتر چنین ابراز نظر کرد : این کمک ها اتحاد جماهیر شوروی را خور دو کوچک و نا توان میسازد و همچو در قعر باتلاق های ویتنام فرو میبرد . از سوی دیگر زمانیکه مسکو بخاطر گرفتن لقمه چرب در تحت عنوان دفاع از حکومت افغانستان در مخالفت با شورشیان محلی افغانی در ماه دسمبر سربازان خود را به افغانستان فرستاد در آن هنگام مشاور امنیتی جیمی کارتر آقای **زگینیو بریژنسکی** (Zbigniew Brzezinski) باشا دی و مسرت بینظیر چنین نوشت :

« آقای رییس جمهور کارتر : ما اکنون به اتحاد جماهیر شوروی این موقع و فرصت را میدهم که درگیر جنگ همچو در ویتنام شود .»

پاسخ آن مقاومت صرف یک طنز تاریخ بود آنچه انیکه اکنون افغانستان برای ایالات متحده امریکا بعنوان جنگ خونین دوم ویتنام مبدل شده است . این اتحاد جماهیر شوروی بود که سرانجام با درک و احساس بهتر و بموقع تصمیم گرفت که بعد از سپری شدن یک دهه خون آلود نیروهای خود را از افغانستان خارج نمود . حالانکه دولت «اوباما» در نظر دارد که نیروهای جنگی ایالات متحده امریکا تا مدت نامحدودی در افغانستان باقی بمانند - یعنی نیروهای نظامی ایالات متحده امریکا در افغانستان تا سال (2024) و بعد از آن بتاسی از توافقنامه امنیتی دوجانبه ای که بین اداره (اوباما) و دولت افغانستان در کابل در سال (2014) توشیح گردید حضور خواهند داشت .

رییس جمهور «اوباما» هفت سال قبل در یک صحبت و سخنرانی مطبوعاتی خود هر نوع همانندی و یکسان بودن رویدادها و قضا یا بی افغانستان با ویتنام را صریحاً رد کرد اما در عین زمان افزود که ما همین اکنون مانند ویتنام اختلافات و درگیری های در افغانستان داریم که به یک باتلاق ناامید کننده مبدل گردیده - اختلافات و درگیری های ناامید کننده همراه با دروغ های رسمی ، جنایات ، فساد گسترده و نیروهای متحد دولتی ضعیف که برای بقا و زنده ماندن خود در میدان های نبرد به بمب گذاری های نیروهای هوایی ایالات متحده امریکا چشمان خود را دوخته اند نباید از یاد برد که ضایعات جانی و مالی در افغانستان همچو ویتنام بیشتر سرسام آور و قابل نگرانی است چنانچه در طول این جنگ ناموفق به تعداد (300000) نفر مستقیماً زندگی خود را از دست دادند و در حدود بیشتر از دو تریلیون دالر بمصرف رسید .

اوضاع و حالات ناگوار افغانستان حتی بیشتر نسبت به ویتنام همین اکنون بملاحظه میرسد یعنی وجود اختلافاتی که در اشنگتن هیچ کس و یا هیچ مقام رسمی و دولتی با منطق ستراتیژیکی به آن توجه نه مینماید و این اختلافات را نادیده می پندارند - این درست و بهتر خواهد بود که آقای رییس جمهور «اوباما» صحبت و سخنرانی مورخ (6) جولای خود را که در مورد افغانستان اینطور بیان نموده بود (من کاملاً و قویاً معتقدم که حضور ما در افغانستان بتاسی از علایق و دلگرمی امنیت ملی

ما است بخصوص بعد از آن همه خون ریزی و آن منابع و مبالغ هنگفتی پولی که ما طی چند سال در افغانستان بمصرف رسانیدیم و ما اکنون وظیفه خود میدانیم که به برادران افغان خود شرایط بهتر را مساعد سازیم تا که آنها به موفقیت های چشمگیری نایل آیند. (بخاطر آورد. این صحبت ریس جمهور «اوباما» منطقاً مشابه به آن ضرب المثل است که قمار بازان به گا زینو ویا به قمارخانه شیلدون ادلسن (Sheldon Adelson) هر ساله برای قمار زدن میروند. و پول هنگفتی را در قمار می بازند .

مخاطره آمیز ویا غیر قابل پیروزی: ایالات متحده امریکا باوجود حضور بیش از نیم میلیون سرباز و نظامیان ماهر و جنگی خود نتوانست در جنگ با ویتنام موفق گردد و در افغانستان از سال (2001) تا همین اکنون نیز با داشتن بیش از یکصد هزار سرباز خود تا حال نتوانسته است که طالبان را به زانو در آورد ویا آنها را شکست قطعی دهد لذا آقای «اوباما» نباید به این تصویر باشد که باحضور (8400) سرباز امریکایی در افغانستان جنگ موجود طولانی را فتح و موفقیت را از آن خود کند بویژه که طالبان پیوسته در بُرد و موفقیت و در پی استحکام سنگرهای نبرد خود هستند .

آقای «اوباما» نگرانی خود را از وضع موجود نا امنی در افغانستان پنهان نه نموده صریحاً اعتراف مینماید. و چنین توضیح میدهد که احیاناً اگر اداره او با تلاش های همه جانبه بخواهد وضع امنیتی را در افغانستان بهبود بخشد ولی با آنهم قادر نخواهد بود که حکومت افغانستان را از تهدید روز افزون طالبان برهاند یعنی که تهدید طالبان در افغانستان وجود خواهد داشت چنانچه آنها یعنی طالبان پیشتر بخش ها و قلمرو افغانستان را همین اکنون در تصرف خود دارند و دامنه فعالیت های آنها باگذشت هر روز گسترده تر میگردد.

مطلب قابل تذکر دیگر اینکه هما نگونه که در ویتنام تعداد از افسران نظامی و رزمندگان و مقامات غیر نظامی ایالات متحده امریکا نگرانی های شان را با اطمینان خاطر کامل به پیروزی در جنگ ویتنام محضاً با تشدید حد وسط نبرد جنگ گره میزدند و به آن دلخوش میکردند به همان نسان جنرال بازنشسته امریکایی **دوید پترئوس (David Petraeus)** کسیکه رهبری نیروهای متجاوز امریکا را بعداً در عراق بدوش داشت **و میخایل او هانلون (Michael O.Hanlon)** صدای شان را از **بروکنگس (Brookind)** زمزمه کنان با گله و تا ثر بلند نموده مقامات و اشنگتن را به باد انتقاد گرفته و آن مقامات را در افغانستان متهم مینماید که دست او را در عملیات ها و حملات شبانه از عقب می بستند تا او نتواند در جنگ و در عملیات ها موفق گردد او یعنی جنرال پترئوس اضافه مینماید که دولت ایالات متحده و نیروهای ایتلاف لفظاً چنین اعلام میداشتند (ما باید نیروهای هوایی خود را در جهت حمایت از همکاران افغان خود سوق و اداره نمایم).

چیزی قابل تذکر اینکه در هندوچین همه بمب های خشن و خشمگین ما که در ویتنام بالای دشمن پرتاب میشد تناژ (قدرت) آن سه برابر نسبت به بمب های بود زمانیکه در جنگ دوم جهانی پرتاب میگردد ولی با وجود چنین بمب گذاری های طاقت فرسا باز هم دشمنان ما را در ویتنام نابود نمی ساخت و آنها هر چه بیشتر به مقاومت سرسختانه می پرداختند که ما به تعجب ما را فراهم می آورد و در این راستا مطالعات اخیر نشان داد که این بمب گذاری ها بالای ویتنامی ها از آن سبب تاثیر نمیگذاشت که آنها با هوشیاری تمام به آغوش **ویت کانگی ها (سازمان چریکی کمونیست ها در ویتنام جنوبی و کامبوج)** پناه میبردند همانسانیکه بمب گذاری ها و عملیات شبانه نیروهای امریکا و ایتلاف در افغانستان طالبان را متوجه میساخت که آنها چگونه خود را به جاهای امن برسانند و از گزند این بمب گذاری ها و عملیات های شبانه در امن و مصونیت قرار گیرند .

به ارتباط موضوع فوق قابل تذکر دانسته میشود که نگرانی رییس جمهور نکسن را در جنگ ویتنام بخاطر آوریم: رییس جمهور آقای ریچارد نکسن در زمان زمامداری خود این را میدانست و علناً تاکید و اصرار می ورزید که بمب گذاری ها توسط نیروهای هوایی ما در ویتنام بیسار بسیار مثر باید باشد ولی با آنهم آقای نکسن به ناامیدی و با یاس به مشاور امنیتی خود یعنی به آقای هنری کیسنجر در نامه نوشت: ما از مدت ده سال به اینطرف تمام کنترول فضای لاوس و ویتنام را در تصرف و کنترول خود داریم ولی باز هم نتیجه این کنترول و تصرف ما غیر مثر و ما یوس کننده میا شد من چنین می اندیشم که ممکن در طرح ها و برنامه ریزی های قوایی هوایی ما نقص و اشتباه وجود داشته باشد که این خود باعث نگرانی ما میشود.

بمب گذاری های کتلوی نمیتواند ویا نتوانست که در عدم تمایل سربازان ویتنام جنوبی تاثیر گذارد و آنها را وادارد که بخاطر رهبران فاسد شان زندگی خود را در خطر اندازند همانطوریکه در ویتنام جنگ ویتنام را جنگ کثیف نامیدند مقامات رسمی افغانستان میلیون ها دالر اختصاص داده شده را که بخاطر امحای مواد مخدره تمویل و در نظر گرفته شده بود به جیب خود زدند و در عین زمان طالبان را تشویق نمودند که در کاروبار رودا دوستد و قاچاق مواد مخدره سهم فعال گیرند و همراه با طالبان به حیف و میل ملیاردها دالر تخصیص داده شده که برای توقف تجارت مواد مخدره در نظر گرفته شده بود پرداختند و در بازارهای دنیا هروین را از راه قاچاق عرضه و سودهای فراوان را از آن خود کردند.

طالبان از سود بدست آمده دادوستد مواد مخدره توانستند که بنیه مالی شورشیان تحت قوماندۀ خود را تامین نمایند خانواده های جنگجویان خود را بجای امن در دوی و در پاکستان جا بجا سازند و مقامات افغانی که در کار تجارت هیروین مشغول اند توانستند که ملیاردها دالر را در بانک های دوی و جاهای دیگر ذخیره نمایند و برای خود و خوش گذرانی خود در کابل قصرها و منازل رها بشی اعمار و مورد استفاده قرار دهند که برای همگان مثل خورشید روشن و هویدا است.

قرار اطلاعات بدست رسیده چنین وانمود شده است که اکثر سربازان و افسران نظامی خیالی در افغانستان رقم زده شده است و معاشات ماهوار این سربازان و افسران خیالی به جیب فرماندهانی که به ساخت و ساز لست سربازان و افسران خیالی دست زده اند میریزد. باید اذعان کرد که تعداد همچو سربازان و افسران خیالی در اطراف و در ولایات دور دست افغانستان بسیار چشمگیر است و از جانب دیگر آن سربازان و افسران که عملاً در کار اند ده ها هزار سلاح و مهمات جنگی امریکایی را در بدل پول نقد بالای طالبان بفروش رسانیده و تا همین اکنون به فروش میرسانند و شماری ای هم سلاح های در دست داشته ای خود را آتش میزنند مهمات مسی و شاجورها و قنداغ و غلاف های سلاح شان را در بازار سیاه بفروش میرسانند.

پایگاههای نظامی در پاکستان: در پایگاههای تربیوی نظامی واقع در پاکستان درجایکه رهبران طالبان اقامت دارند طالبان بخاطر ضرب و شتم خشن و سرسخت تجدید تربیت میشوند و بعداً بمنظور ترور و آشوب به افغانستان فرستاده میشوند یکی از درس ها و آموزه های کلیدی در ویتنام که باعث شکست نیروهای متجاوز گردید یکی دوری ویتنام و دیگر پناه بردن چریک ها و جنگجویان ویتنامی به پناهگاههای نزدیک شان در قلمرو همسایگان شان بود.

مقیاسه دیگر ویتنام با افغانستان در اینست که در ویتنام حد اقل شرایطی مساعد ساخته شد که

رهبران ایالات متحده آمریکا بخاطر حل منازعه فی ما بین هم با جانب مقامات ویتنامی به مذاکره پرداختند حالانکه در افغانستان هیچکس حاضر نمیشود که در عقب میز مذاکره بخاطر حل قضیه افغانستان به گفتگو و مذاکره بپردازد و از جانبی هم تهاجم هوا پیمای بدون سر نشین ایالات متحده آمریکا در ماه می ملا منصور رهبر طالبان را در خاک پاکستان از پا در آورد که واشنگتن با این عمل خود شرایط را بوجود آورد که طالبان دعوت واشنگتن را برای مذاکره نپذیرند و از فراخوانی واشنگتن به میز مذاکره امتناع ورزند .

پاکستان - افغانستان را مقصر میداند که افغانستان روند صلح را به بن بست کشانید - سخنگوی دولت پاکستان از (عدم وجود یک اجماع ملی در حمایت از روند آشتی) و بدتر شدن وضعیت امنیتی و فساد و دیگر مشکلات اداری سخن به میان آورده بار ملامتی را بر افغانستان میگذارد . طالبان و متحدین نافرمان و سرکش آنها نیز قابل سرزنش میباشند از جمله آقای کلبدین «حکمتیار» رهبر حزب اسلامی افغانستان در ماه جون از دولت افغانستان مصرانه تقاضا بعمل آورد که تمام سربازان خارجی را از افغانستان به اوطان شان برگرداند و خود را نیز منحل سازد - کسیکه اولین متحد نزدیک (پاکستان) و ایالات متحده آمریکا در طول زمان جنگ علیه اتحاد جماهیر شوروی در افغانستان بود علیرغم شهیر بودن او درخشونت های آسیب رسانی و رهبری از تجارت مواد مخدره افغانستان بیشتر منت با روسپاس گذار از متحدین خود میباشد .

پس در اینصورت چرا رییس جمهور «اوباما» همین اکنون از افغانستان خارج نمی شود آنطوریکه واشنگتن در ویتنام بعنوان متحد معاشرتی کار کرده است . ویا مانند اکثر مردم ایران اجراییوی امروزی من فکر میکنم که رییس جمهور «اوباما» منتظر نتایج فوری کار کرده ها و پیامدهای خود پس از ترک ماموریت اش از دفتر میباشد .

باز هم ویتنام آموزنده است ! رییس جمهور لیندن جانسن (Lyndon B Johnson) مکرراً هشدار های زیادی را به ارتباط غیر قابل پیروزی در جنگ ویتنام شنید . اما باید بخاطر داشت که تمام جمهوریخواهان چگونه دولت ترومن (Truman) را بعد از سقوط چین بدست کمونیستان سرزنش نمودند همانطوریکه لیندن جانسون به سفیرش آقای هنری کابوت لاج (Henry Cabot Lodge) در سال «1963» گفت : من قصد ندارم که ویتنام را از دست بدهم ، من هرگز نمیخواهم رییس جمهور آمریکا باشم در صورتیکه ملاحظه نمایم که آسیایی جنوب شرقی به راهی رود که آنرا چین میخواهد . به همین سان آقای ریچارد نکسن درکنگره کارت ضد کمونیستی خود راکه در قبضه ای شمشیر حک شده بود بلند نموده گفت : من اولین رییس جمهور ایالات متحده آمریکا نخواهم بود که جنگ را بیازم .

در اینجا باید اذعان کرد که رییس جمهور «اوباما» این را بهتر و خوبتر میداند که بعد از رفتن او ویا هر دموکرات دیگر از اداره و دفتر و عدم برد در جنگ عراق و افغانستان ویا ناکامی آمریکا در جنگ عراق و افغانستان تحت حمله و سرزنش ماشین جمهوریخواهان قرار خواهد گرفت- بنا بر آن رییس جمهور با احساس کامل سیاسی این محاسبه را با خود نموده است که در این جنگ برنده نیست لذا این جنگ را با هزینه ای حد اقل بدون هرگونه امید واری به موفقیت ، بیشتر طولانی می سازد و لجام اداره این جنگ را بدست جا نشین خود می سپارد .

اما به نسبت این سیاست ناجوانمردانه و غیر اخلاقی رییس جمهور «اوباما» - وزیر امور خارجه فعلی دولت او **جان کیری** (Lt. John Kerry) سابق دگرمن نیروی دریایی ایالات متحده آمریکا باید به کنگره فراخوانده شود تا پیرامون اظهارات خود که در مقابل کمیته خارجی مجلس سنا در

سال (1971) بعمل آورده بود گزارش ارایه نماید .

مستند به قول رییس جمهور نکسن : که او اولین رییس جمهور نخواهد بود که در این جنگ بازنده باشد : از جان گیری باید پرسیده شود تا در مورد پاسخ دهد و آن اینکه چگونه میتوانید از آخرین کسی که در ویتنام مرده و یا زندگی خود را از دست داده باشد پرسید ؟ یا شما از یک کسی که مرده باشد چگونه میتوانید از آخرین شخصی که در ویتنام به نسبت اشتباه زندگی خود را از دست داده است از او پرسید؟

----- با تقدیم سلامها 1-8-2016

